

der, den samme Nødvendighed, som oprindelig paaberaabtes af Regeringen, maa siges at være til Stede endnu, navnlig med Hensyn til Lovforslagets Hovedbestemmelse, som er den, at der ikke maa udslynges ubeføjede Sigtelser mod Regeringen, den være af hvilken som helst Farve, den være vil, om at være partisk og at bryde de folkeretlige Forpligtelser, som Neutraliteten paalægger. Jeg er altsaa ganske enig heri med den ærede foregaaende Taler. I Anledning af de noget mere ubestemte Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde med Hensyn til den Tidsfrist, Lovens Gyldighed skulde have, vil jeg dog henstille til Overvejelse, om der ikke var Anledning til at gaa akkurat den samme Vej, som vi gik sidste Gang, nemlig at sætte en snævrere Begrænsning end den, der her er foreslaet, og som i det væsentlige er den samme, som Regeringen foreslog, da Lovforslaget første Gang kom frem, og det af samme Grund som den, der den Gang forelaa, at en Lov, som fra mange Sider betragtedes som besværlig, og som vi bøjede os for af Hensyn til den Nødvendighed, som den Gang var til Stede, og som gjordes stærkt gældende af Regeringen, ikke bør være længere, end Nødvendigheden hyder. Nu er det ganske vist ogsaa tilsagt i Lovforslaget, som det foreligger, at det kan og vil blive hævet i Forvejen ved kongelig Anordning, men sikrere er det at indsætte en bestemt Begrænsning, saaledes at det blive Lovgivningsmagten, der kommer til at afgøre, om Loven skal forlænges paa Grund af den vedblivende Nødvendighed. Jeg henstiller dette til nærmere Overvejelse inden anden Behandling.

Udenrigsministeren (Scavenius): Da Justitsministeren er beskæftiget i Folketinget, skal jeg paa hans Vegne gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Hvis det fra det høje Tings Side ønskes, at den Frist, der er sat i Loven, begrænses noget, vil der ikke fra Regeringen være nogen Anledning til at gøre nogen Indvending derimod. Det vil blot foranledige, at den hyppigere kommer til Behandling. Jeg kunde ønske at tilføje til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), at naar der i den Omstændighed, at Loven ikke havde været anvendt ofte, skulde søges et Bevis for, at den ikke havde været nødvendig, vilde man maaske kunne mene, at naar den kun er blevet anvendt i faa Tilfælde, kunde det ogsaa skyldes den Omstændighed, at Regeringen i Behand-

lingen af disse Sager har fortsat den overordentlige store Varsomhed, som stadig har været en Regel for den, og maaske ofte givet Afkald paa at anvende Loven, hvor der kunde have været Anledning dertil. I denne Forbindelse vil jeg gerne, da nu i den senere Tid andre Begivenheder har givet Anledning til at overveje, om Landets Regering, Landets Interesser er tilstrækkelig beskyttede ved de gældende Presselove, tilføje, at jeg finder, at man her maa søge konstatere, hvorvidt vi er tilstrækkelig beskyttede ogsaa ved denne Lov, og at det selvfølgelig baade i denne og i andre Henseender vil være Regeringens Pligt at gaa videre, hvis der skulde vise sig at være store Ulemper for Landets Interesser forbundne med den forhaandenværende Tilstand. Og jeg maa sige, at Anvendelsen af det Udtryk, som det ærede Medlem anvendte med Hensyn til denne Lov, at den skulde være uskadelig, forstaar jeg ikke. Jeg forstaar ikke, hvad der egentlig tilsigtes dermed, om der maaske sigtes til, at den skulde have været uskadelig for Journalisternes, for Bladenes Interesser. Dette Synspunkt maa jo imidlertid underordnes et højere Synspunkt. Og hvis Meningen var, at den har været uskadelig for Landets Interesser — og det er vel det eneste Synspunkt, der kunde anlægges —, vil jeg sige, at Lovens eneste Hensigt er jo netop at være til Gavn for Landets Interesser, at imødegaa det, der er til Skade for Landets Interesser. Og her vil jeg ogsaa gerne sige, at det har glædet mig, at der synes her i Landet, paa forskellige Omraader i alt Fald, at være en voksende Forstaaelse af, hvad vi kan slaa i Stykker for os selv, hvis vi med alt for stor Ubekymrethed fortsætter ad den Bane, som man desværre fra forskellige Sider er slaet ind paa.

J. Pedersen: Naar jeg brugte Ordet „uskadelig“, tænkte jeg selvfølgelig herved paa, at Loven ikke har gjort det skadelige Indgreb i Pressefriheden, som man i sin Tid fra flere Sider frygtede. Den kan jo være uskadelig paa flere Maader, men det var selvfølgelig den Uskadelighed, jeg sigtede til; jeg tror ikke, at den har gjort Pressen nogen Skade af Betydning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.